

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 105.

Ljubljani, v ponedeljek 11. maja 1891.

Letnik XIX.

o raznih narodno-gospodarskih predlogih državne zbornice.

V. Prememba postave o vojaški taksi.

Še le malo let je v veljavi ta postava, ki ima sama na sebi kaj lep in pravičen namen, ker ravna se za to, da oni, ki so iz važnih vzrokov oproščeni vojaščine, plačujejo skozi 12 let, torej za čas dōbe, ko njih sorojaki, sposobni za vojno službo kot vojaki morajo služiti, primerno svoto, takozvano vojaško takso. Ta denar se steka v zaklad, da bo mogoče iz njega podpirati one vojake, ki so v vojni ponesrečili se, ali vdove in zapuščene otroke vojakov, ki so na bojnem polju padli. Kaj je tedaj pravičnejše od tega, da oni, ki so prosti te velike dolžnosti, rekel bi, tega krvnega davka, iz svojih zaslužkov nekaj malega donašajo v zaklad, ki ima tako blag namen, namreč v pomoč onim revam, ki so na bojnem polju zgubili svojega ljubega roditelja, očeta, ki je zanj s svojimi žulji poprej skrbel, a vojaška dolžnost odzvala ga je od doma na bojno polje, kjer je zgubil zdravje ali celo življenje za domovino.

A kmalu začele so se pritožbe proti tej postavi, opravičene in neopravičene, in došla je zbornici cela kopica peticij za odpravo, oziroma za premembo te postave. Od udeležencev čujejo se pritožbe, da se od revnih težakov primerno več zahteva, ko posebno bogati primerno premalo plačujejo, in istina je, da so dotičniki razvrščeni v 14 razredov, kojih najnižji plačuje po 1 do 2 gl. na leto, najvišji 100 gl., a ima kot podlago, da ima dotičnik 10.000 gld. čistega letnega dohodka. So pa tudi taki, ki imajo nad 10.000 gld. čistega letnega dohodka in ti tudi le 100 gld. plačujejo, ko bi pač tak izredno imovit človek imel primerno višji znesek plačevati. Revez, ki ima 300 do 400 gld. letnega zaslužka z žulji

svojih rok, tudi 2 gld. težko plača, ko oni, ki ima mnogo tisoč na leto, lahko kaj stotakov utrpi in bi imel že iz človekoljubja dospovati v tak blag namen.

A najglavniša hiba pri izvršitvi te postave je v tem, da imajo občine neizmerno veliko sitnosti in troškov pri pobiranju te takse. Osebito pri najnižjih razredih, ki le 1 do 2 gld. plačujejo, katerih je pa ravno največje število, je treba izredno pogostoma celó po eksekutivni poti izterjevati te svote. Kako težavna je pa izršitev, kažejo nam razne peticije, došle zbornici od mnogih občin. Na Dunaju moral je magistrat od 7000 strank iz dveh najnižjih razredov od 4000 strank eksekucijskim potom iztirjati dotično takso. Nič boljše ni v Ljubljani, kjer se je morala od skoro 2/3 strank tem potom iztirjavati taksa. Koliko zamudnega dela in pisarenja! Prav tako je kaj pomanjkljiva določba, da se mora primeriti vsako leto posebno dotična taksa, ko navadno dotičnik vsaj nekaj let približno ostaja pri enakem letnem dohodku. Pa čujmo, kaj je vse se poizvedelo pri pobiranju te takse. Le v enem letu imela je občina dunajska troškov za nabiranje vojaške takse, ki je vse skupno znašala 38.000 gld. celih 23.000 gld.!! V Pragi nabrali so 15.400 gld., a troški za pobiranje znašali so 10.000 gld. V Opavi, kjer imajo vsi razredi le 1100 gld. plačati, bilo je troškov za pobiranje 1050 gld., torej le za 50 gld. manj, kakor vsa predpisana taksa, a eno leto pozneje pa so nabrali v Opavi 974 gld., imeli pa pobiralnih troškov 985 gld. torej več, kakor je vsa taksna svota znašala. Ko je ministerstvo državnemu zboru predložilo to postavo, računalo je, da bo po tej postavi mogoče nad 2 milijona gld. vojaških taks na leto skupaj spraviti, a dosedaj še nad 1.200.000 gld. ni došlo v ta zaklad v enem letu. Jako nevarna je tudi določba, da dotičnik more rekurirati proti odmerjenju, izvršenem po domači občini, ki

vendar najbolje pozná prihodninske razmere dotičnega moža. In v tem oziru je znamenita bila opazka poslanca barona Rolsberga, ki je povedal, da v neki občini so občinski možje primerili nekemu bogatinu 100 gld., ker ima nad 10.000 letnih čistih dohodkov. A ta je rekuriral in višja oblast odmerila mu je namesto po občinskih možéh priznanih 100 gld. le 5 gld.!

Odveč je tedaj nadalje dokazovati, da je taka postava pomanjkljiva. Vlada mora to spravideti in zato je nje dolžnost, da to postavo primerno preuravna.

V prvo potrebno je, da se občinam vsa nepotrebna silno obilna opravila pri pobiranju tega davka olajšajo in v to bi bilo pač opravičeno, da se dotične takse primerijo za dōbo 5 ali vsaj 3 let, ker oni, ki ima stalno plačo, malokdaj vsako leto avancira, in zemljiški in hišni posestnik, kakor tudi trgovec ima pač malo nade, da bi kar skokoma leto za letom naraščal v svojih prihodkih. Koliko bi bilo že v tem občinam pomagano! Prav mnogo situostij in pisarij imajo občine za poizvedovanje, kje dotičnik biva. Tako je iz došle peticije praške občine razvideti, da se ondotnemu magistratu ni posrečilo vzlíc mnogoletnemu trudu, da bi vse dotičnike bil našel. Tu bi bil umesten postavni ukaz, da tudi dotičniki, prav kakor oni, ki so v rezervi sploh še podvrženi vojaški službeni dōbi, sleherno leto obvestijo domačo ali domovinsko občino, kje da so. Tako je vlada na Ogrskem določila in s tem mnogo pisarij občinam prihranila.

Iz vseh pritožb in peticij pa je presoditi, da imajo občine največ opraviti z iztirjatvami vojaške takse pri onih, ki so razvrščeni v najnižja razreda, to je v 13. in 14. razred. Najpametnejše bi bilo tedaj, da bi se ta dva razreda odpravila, ker navadno so v teh razredih ljudje, ki morajo iti s trebuhom za kruhom, in ki od težko zasluženega pač

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

Uvod.

Raj in pekel.

Le malo ur od nabrežja Anglije in od te ločena le po ozkem morskem prelivu, katerega tisoč in tisoč ladij prepluje, vzdiguje se iz naročja valov deželica, koja je nebo z vsemi svojimi blagri obdarovala — a človek jo vsemi nadlogami preobložil. — Deželica ta, raj in pekel ob enem — je Irska — zeleni Erin.

To je prostran, umeten gaj s prijaznimi holmci, zelenimi pašniki neprecenljive vrednosti in krasote. Jezera, s čudovitimi zalivi in jantarnobarvenimi valovi, so posejana z zelenimi otočki, ki se kakor mični šopki vzdigujejo iz zlatoblestečega zrcala. Po planjavah, koje je le lahno s plugom preorati, da dadó najobilnejši pridelek, rastó mastite vrbe, plazijo se široke reke z rujavimi valovi; le tu i tam zablesté iz njih biserne luske potujočega soma in bistre postrvi. V vznožjih holmov žuboré hladni studenci pod slavoloki cvetic in mahu. S strani vsacega hriba šumé penasto-beli valovi slapov, ki padajo iz visočine v črne bazaltove kotline, katerih robove s srebrobelim valovi pokrijejo. Brezbrojno krdelo ovac najčistejše beline se pase tu brez strahú

pred zvermi — in na tisoče volov in krav se živi ob blestečem „shamrocku“ — detelji, katero so Keltje ob času svojega spreobrnenja baje vzeli za znamenje narodnosti svoje — ali pa prežvekuje v senci košatih dreves, ki se kakor zelena oaza vzdigujejo iz bagru enakih, pisanih livad.

V gorskih krajih prizor ni mnogovrstnejši — a je resnejši. Tam, kjer ni sekira gozdov še čisto iztrebila, raste tako gosto drevje, da se njih veje druga v drugo zaraščajo. Pod to krono, ki se kakor obok gotske katedrale, polno sence in tihote, vzdiguje nad tisoči stebrov, vsplava duša v onih čutilih, o kojih nam Tacit govori, ko nam germanske gozdove opisuje. In čutila ti prikipe na vrhunec, ko zagledamo od wicklowskih hribov skozi temno stebrovje hrastov in jelk črne vrhove bazaltovih pečin — in za temi v sinji daljavi modre valove neskončnega morja. Njega glasovi spajajo se s šumenjem temnega gozda v največičastnejšo himno stvarjenja.

Kjer pa so drevesa padla pod sekiro surovega vandalizma, kjer gola pečina menjava z bogatimi pašniki, tam je dobila Irska novo krasoto: velikansko polje, obsejano z rudečkastim resjem, s katerim se ogrinja to pečevje; kakor ubežna kraljica išče ostankov škrlatne obleke, da bi si pokrila golost — in krasota teh ostankov nam še izziva spoštovanje.

Irska pa ima poleg tega še zeló enakomérno temperaturo, ki nekako posreduje mej zimo in poletjem in vsled te se odlikujeta vigred in jesen po

raznobojnih cveticah, ki se druge za drugimi razcvitajo. Megleno podnebje, sicer sadežem neugodno, izvrstno pospešuje rast v bogatih pašnikih, ki redé vsakovrstno živád. To je deželica, v katerej bi industrija le izbirati smela mej močnimi vodopadi, ki morejo največja kolesa goniti; kjer bi se imela le pripogniti, da bi našla v močvirnatih planjavah neizmerno bogastvo šote za netjavo. Pri vsakem koraku se jej ponujajo: črni bazalt, bogati mramor, trdni granit, vsakovrstne kovine, stavbinski les in — da to vse uporabiti more — najde ob morskej obáli najlepša nabrežja. In to nabrežje ima tako prostrane in varne pristane proti jugu kakor severu, vzhodu in zahodu, da je kakor vstvarjeno privabiti najbogatejše krajine, posebno Ameriko, da si tu osnové svoja kupčijska mesta.

Irska je po višjej previdnosti vstvarjena za raj — a je le pekel.

Irska je bila vstvarjena, da bi prosta, srečna bila — a je le preganjana sužnja — „Polonia“ Anglije!

Ako iz srede morskega zaliva, ki jo na veke loči od njenega sovražnika, gledamo v daljavi njene slikovite obali, zelene gore, bogate pašnike; ako se lepega poletnega dné pripeljemo v čaroviti pristan dublinski, ki se v ljubkem polukrogu — posejan z belimi vasmí, senčnimi gaji — tu pred nami širi, vsklikniti moramo s pesnikom: „Oj trikrat srečna Irska! Najlepši cvetica si na zemlji; ti si najkras-

tudi goldinarček težavno dadó. Kdor ne čuti, kdor je vedno preskrbljen z vsem, ki ima vedno lahek in dober dohodek, tak seveda bode zarobnel in rekel: zakaj bi pa ta težak ali bajtar ne plačeval! A treba pomisliti, da kdor ima malo, ta komaj sebe in svoje preživi in mu je vsak krajcar v škodo. Da pa bi zaklad ne trpel, ki ima tako vzvišen namen, morali bi se bogatini pritegniti in vsi takse jim primeriti; sploh bi se morali razredi pravičnejše razvrstiti. Tako na pr. plačuj 11. razred na leto 5 gld. vojaške takse, a v ta razred spadajo vsi oni, ki imajo na leto prihodkov od 600 do 2100 gld. in to je pač zopet zelo krivično, da plačuje oni, ki ima 600 gld. prihodkov, ki se s tako svoto komaj preživi, toliko kot oni, ki ima 2000 gld. dohodkov.

To je jako krivična odmera, ker imeti 600 ali 2100 gl. je vendar silno velik razloček; prvi osobito ako ima rodbino, le težavno plačuje petak, drugi, ki ima trikrat toliko prihodka, pa bi pač tudi smel trikrat petak plačevati. Ako se torej razreditev pravičnejše izvrši, da se premožni višje taksirajo, da se vpelje progresivna taksa osobito za one, ki imajo nad 5000 gld. letnih prihodkov, ter da se uvedejo tudi razredi za one, ki imajo nad 10.000 gld. letnih prihodkov, in takih je precéj v velikih mestih, — osobito sinov Abrahamovih — bo mogoče vzlic temu, da bi se oprostili najrevnejši razredniki, dotičnemu zakladu morda še kaj več, kakor dosedaj dovesti in občinam ter političkim oblastvom pa bo neizmerno veliko dela prihranjenega. Ako je resna beseda, ki je izgovorjena od raznih strank in tudi od vlade, da treba vse storiti za vredbo socialnega reda, za nižje stanove, da se jim olajša njih eksistenca, treba poseči višje in enkrat iskati tam, kjer je še kaj najti. Nižji stanovi ne zmorejo več, pač pa višji in zravati treba to, ako resno hočemo, da se vredi socialni državni red. Torej pri nas n. pr. oni, ki ima 60.000 gld. prihodkov na leto, plača 100 gld. vojaške takse, ker višjega zneska postava za vojaško takso ne pozna. Drugače je v Nemčiji, katero pa sicer kaj radi naši posnemajo v marsičem, in tam je takemu, ki ima 60.000 gld. letnega prihodka, odmerjena letna taksa v znesku 1780 gld., pri nas pa plača le 100 gld.!

Ker pri nas na Kranjskem tudi pogostoma tožijo o tej postavi, pravo bodo naši zastopniki v državnem zboru storili, da se tudi oni potegnejo za to, da se ta postava pravično in primerno preuravna. S tem, da sem se izrazil v svojem dopisu za odpravo najnižjega razreda, pa nikakor nisem proti tej postavi, katera bi se morala skleniti, ko bi ne bila še vpeljana; le za pravilnejšo razvrstitev se ravna in za to, da se najrevnejši razbremenijo, bogati pa pritegnejo, da se našim občinam in oblastvom političkim sploh prihrani mnogo dela ter da ta čas bolje morejo porabiti v druge bolj potrebne in koristne svrhe.

Krvni davek je hud, da, velik, in osobito kmetski stan, kojemu pripadam, ima primerno velik krvni davek. Kako britko čuti marsikateri oče, ki je

z velikim trdom izredil sinove, in ko ti pridejo v lepo mladeniško dōbo ter bi bili ostarelemu očetu v podporo, morajo iti v vojske. A veliko na boljem je oni, ki zaradi kake telesne hibe, ki pa ga ne ovira v izvrševanju dela, odide tej dolžnosti, zato pa je tudi pravično, da on, ki more zaslužiti si doma ali na tujem precejšnjih novcev, donša kaj za svoje sovrstnike, ki so morali vstopiti v vojske in vsaj tri leta ne morejo misliti, da bi še kaj prislužili. Oproščeni pa se je morda v teh letih povzpeli do samostalnosti in ugradili svoj dom, ali pa v službi napredovali, ko mora njegov sovrstnik potem, ko se vrne po 3 letih iz vojaške službe, iskati zopet kruha ali službe in tako rekoč od novega začetki. To se mi je zdelo potrebno privedati tej razpravi, da se pravični nazori med našim narodom o tej postavi in nje blagem namenu razširijo. Le v pravičnem duhu in mejsobojni pravi krščanski ljubezni najti je mogoče srečnejšo socialno podlago za človeštvo. —e.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. maja.

Notranje dežele.

Praznik sv. Janeza Nepomuka in Mladočehi. Kakor liberalci sploh, so tudi Mladočehi veliki nasprotniki vseh praznikov sv. katoliške cerkve. Mladočehi letos bōde v oči praznik sv. Janeza Nepomuka in zahtevajo, da se zlasti cerkveno slavje na Karlovem mostu opusti, ker se s tem moti promet. Mladočehski organi so iznašli, da je vera zasebna zadeva, promet je pa javna in to ne gré, da bi zasebne zadeve ovirale javne. Seveda kadar bodo Mladočehi priredili kako slavnost okrog Husovega spomenika, tedaj bodo pa njih glasila drugače pisala in jim se bode zdelo umljivo samo po sebi, da se mora ustaviti promet.

Adresna zadeva. Listi raznih strank se sedaj pripravajo, čegav poraz je tako čuden izid adresne debate. Nekateri nemški listi trdijo, da je poraz poljskega kluba, ker je Poljak sestavljal adresno desničarjev, poljski listi dokazujejo, da je poraz vlade, Hohenwartovega kluba in levičarjev. Staročehski listi pa pišejo, da je to le poraz Mladočehov. Vlada je rajše videla, da se nobena adresa ne sprejme, nego bi se vsprejela s pomočjo Mladočehov. Sedaj je jasno, da bode vlada rajši šla z levičarji v najvažnejših vprašanjih, da jej le pomoči Mladočehov ne bode treba.

Mišljenje na Češkem se je zadnji čas za Mladočehi jelo neugodno obračati. Narod je sprevidel, da Mladočehi ne bodo mogli zanje ničesar doseči in je zaradi tega jel se od njih obračati. Mladočehski poslanci pa nekda sedaj hočejo na Dunaju storiti kak odločen korak, da zopet pridobé zaupanje volilcev svojih. Seveda dosegli ne bodo ničesa, ali s kričanjem znajo za nekaj časa še premamiti narod. Dolgo pa taka sredstva nikakor ne bodo pomagala.

Dunajski mestni zbor je že izvabil mestni svet. Ker imajo liberalci večino, izvoljeni so v mestni svet sami liberalci. Protisemitje oddali so prazne listke. V tej korporaciji bōde torej židovski liberalci lahko popolno po svoje odločevali.

Reforma uprave na Ogrskem. Ministerski predsednik je v upravnem odseku razvil na-

čela, po katerih se preustroji upravno sodstvo. Osnovala se bodo po vseh komitatih upravna sodišča, sestavljena iz velikega župana, podžupana, velikega fiskala, dveh članov, katera izvoli upravljalni odbor, jednega namestnika in perovodja. V Budimpešti bōde višje upravno sodišče, ki bōde imelo upravni in finančni oddelek, jednega predsednika in dva podpredsednika. Polovica članov upravnega oddelka bōde se vzela iz bivših sodniških uradnikov, polovica pa iz bivših upravnih uradnikov. Od poslednjih se bōde zahtevalo, da so že 10 let v javni službi, in sicer najmanj 5 let na višjih mestih. Delokrog upravnih sodišč se bōde točno določil. O stvareh, ki spadajo pred upravna sodišča, ne bōde smela poprej odločevati druga oblastva. Upravno sodišče pa ne bōde smelo razsojati o veljavnosti ministerskih naredeb.

Reorganizacija sodišča na Ogrskem.

V gosposki zbornici se nekateri govorniki posebno spodtikajo nad tem, da bi se višja sodniška mesta dajala tudi juristom, ki v začetku neso v državni službi, kakor advokatom. Minister se je odločno potegnil za tako premembo pravosodne uprave in se je skliceval, da imajo Angleži najboljše sodništvo, če tudi sodnike jemljó izmeje odvetnikov. Vladna predloga se je vsprejela za podlogo podrobni debati.

Vnanje države.

Bolgarija. V Plovdivu je bila minoli petek slavnost bolgarskega reda za hrabrost. Zbralo se je nad 70 častnikov, ki so vitezi tega reda. Zjutraj bila je parada plovdivske posadke, pri kateri so bili knez Ferdinand in njegova mati, vojvodinja Klementina, poslednja v uniformi svojega polka. Ljudstvo ju je navdušeno pozdravljalo, ko sta prišla na paradni prostor. Po paradi je bila služba božja in knez je vsprejel potem viteze imenovanega reda. Zvečer je pri obedu general Nikolajev kot najstari vitez tega reda napil knezu, katerega hrabrost je večja nego hrabrost častnikov, ker je popolno prostovoljna. Vojni minister je napil zvestobi do kneza in domovine, knez pa bolgarski vojski in bolgarski bodočnosti. Mej živahnimi „živio“-klici so častniki vzdignili kneza in ga na ramah nosili.

Rusija. Ruska vlada je odredila, da se kaznjenci s Kavkaza in drugih južnejših krajev ne bōdo pošiljali v Sibirijo, ker se je pokazalo, da jim tamnošnje podnebje ne ugaja. Odbrali bōdo kak otok na Hvalinskem morju za prognanstvo kaznjencev.

Chile. Kakor se kaže, se chilenski neredi bližajo koncu. Prva pogajanja sicer neso imela uspeha, ker vlada ni hotela vsprejeti pogojev vstajnikov, pod katerimi odlože orožje. Sporazumljenje se bōde pa vendar kmalu doseglo. Kakor se kaže, utegnejo se stvari tako uravnati, kakor so se v Argentini. Vladi bōde se priznala zmaga, predsednik bōde pa vendar odstopil.

Izvirni dopisi.

Iz Radovljice, 9. maja. Na praznik Vnebohoda je obhajal č. g. I. Homan, ud obče čislane tukajšnje rodovine, svojo prvo sv. daritev. Zelo smo se veselili tega težko pričakovanega dne, saj g. novomašnik se je znal vsakemu tako zelo prikupiti s svojim prijaznim in priljudnim vedenjem. Že prejšnji dan je gromovito streljanje topičev in ubrano pritrkavanje lepo donečih zvonov oznanjevalo sosednjim krajem, da je za nas jutrajšni dan poseben praznik. Zvečer je tukajšnje vrlo napredujoče pevsko društvo napra-

nejši biser morja! A predno stopimo na suho — glej, kakšna prevara!

Na tem bregu, v vznožji krasnih palač, lastnine angleških bogatašev, srečuje nas siromaštvo — največja bēda. Bledi, sestradani obrazi, s cunjami pokrite postave molé nam koščene roke naproti: „Lačen sem!“

„Lačen sem!“ Teh strašnih, srce pretresajočih besed ne govori onemogla starka, zapuščena sirota — to je vpijoči klic bēdnega naroda, to je klic zatiranih katoliških Ircov! — Ogromno krivd godilo se je že na borney zemlji — a večje ni bilo od tlačenja irskih katolikov. To je grozna moritev naroda po narodu — to je moritev z namenom!

Ko je Bog vprašal prvega morilca: „Kaj, kaj si storil?“ — zbal se je ta ter prestrašen odgovoril: „Ne vém, saj nesem varuh svojemu bratu!“ Zbežal je potem, da bi se skrtil v gošči temnega lesa.

Na isto vprašanje pa odgovarja Anglija s smelo samosvestjo: „Ako Irci glada mró, vém, zakaj? Lenuhi so in pijanci. Moja krivda ni! Jaz si umijem roke.“ —

In istinito. Ako proderemo dalje v sredino Irske, vozéč se sredi bogatih livad in tu ne zagledamo ničesar, nego umazane, razpadljive vasi ali ravno take kočé, v kakoršnih bi pri nas najzadnji berač ne hotel bivati, a te krijejo vso družino najemnikovo in nimajo druge oprave, nego na kamnih oprto vejevje; ako vidimo, kako krepki mladeniči,

zala dekleta v bornih cunjah zaviti, leno okrog posedajo, rekli bomo gotovo: „Ljudem se godi, kakor zaslužijo!“

Ali stoj! Ne prenašli se in ne sodi!

Vsi ti — tudi z izjemami — vsi ti so mučenički svoje vere, žrtva večnega sovraštva!

Da umeš, dragi bralec, to navidezno malomarnost irskih kmetov — tega zelo krepkega, značajnega naroda — ter si pojasniš, zakaj se, namesto da bi tako rodovitno zemljo v svoj prid obdelovali, rajši udajo lenobi, da, ali žalostno pomró od glada, ali pa zapusté domovino — obrniti ti je pozornost na vlado, ki se edina odločuje od drugih po svojem gēslu, ki se glasi za smrt katoliškega naroda Ircov, v prid tujih, bogatih — protestantskih Angležev.

Irska tla so, kakor smo omenili, od najrodovitnejših sveta, a ta tla neso lastnina onega, ki je obdeluje — ali bi je moral obdelovati.

Na Irskem, v svojej domovini, v svojej vasi, v svojej hiši, ki jo je z lastnimi rokami postavil, je katoliški Irec — tujec, več ko tujec — on je rob.

Po dolgih, krvavih bitvah, ki so stoletja pustošila in s krvjo oblivala irska tla, protestantski zmagovalci ni imel druge misli, nego deliti si bogati plen premaganih, katerih jedina krivda je bila, da se neso izneverili veri svojih katoliških očetov, in popolno uničiti rod, ki se ni hotel udati slepo-strastnemu nadvladanju grozovitega Henrika VIII.

„Krotka“ Elizabeta, kraljica in lastnica papeževih oblastij protestantske vere, vere, katere ljubeznivost se dosta prehaliti ne more, sklenila je pridobiti to ljudstvo reformi, in je v to svrhu poslala misijonarje na Irsko.

Kako ljubeznivo so ti ravnali, dokazujejo nam pisma Milnerjeva.* O tistem času jim je vlada odtegnila velik kos zemljišč, razdelila to med Angleže, ki so slovesno obljubili, da niti jednega Ircu v ta posestva ne vsprejmó, ter slednjič oropane Iree razpodila v gozde.

Jakob I. je sledil „krotki“ Elizabeti — a ta ni vedel boljšega, nego jo posnemati.

Ker pa mu je spreobrnjenje k reformi prepočasno se vršilo, odtegnil jim je šest grofij na severu: Armagh, Cavan, Fermanagh, Derry, Tyrone in Donegal, katere je potem razdelil med Angleže in protestantske Skote.

Pregnani katoličani so se stisnili v ostale provincije. Vzeli so jim tudi duhovnike ter izdali postavo, ki jih je pod najostrejšimi kaznimi tirala k protestantski veri.

Karol I. postopal je še ostreje. Po svojih uradnikih dal je spričati, da provincija Connaught in grofija Galway njemu pripadate; po tem določilu jim je odtegnil obe — prebivalce pa je po vojakih dal pregnati.

* Milner Letter V.

vilo g. slavlencu prekrasno podoknico. Zbrano ljudstvo se je ginjeno ločilo, želeč mu sladkega pokoja.

Zaželeni dan napoči. Od vseh strani prihaja pobožno ljudstvo udeležiti se prve sv. daritve nade-polnega mladeniča. Ob 10. uri se vije sprevod iz župnišča v cerkev. Po „Veni sancte“ nastopi nam obče priljubljeni č. g. Eržen na leco. V svojem izvrstnem govoru je mojstersko naslikal čast in oblast, katero se zadobi pri zakramentu sv. mašnikovoga posvečevanja. Radi njegove prepričevalne besede je rosilo marsikatero oko, mnogi so se uverili, da se duhovnik mora spoštovati že radi podeljene mu božje oblasti. Sv. opravilo se je potem kaj sijajno vršilo, vsa čast domačemu g. župniku Novaku.

Po cerkveni slavnosti smo se podali na prijazni dom Hománov, kjer so nas z veseljem sprejeli vrli gg. bratje novomašnika. Pri slavnostnem obedu se nas je zbralo lepo omizje. Počastil nas je s svojo navzočnostjo blag. g. vladni svetnik Dralka, g. dekan Razboršek, mnogozaslužni vojaški duhovnik g. Čarman in sosedni gg. župniki. Prav domače in prosto smo se zabavali. Med mnogimi naudušenimi napitnicami brale so se tudi mnogobrojne brzozjavne čestitke. Prekrasni kvartet gorenjskih gg. učiteljev je očaral za petje vnete goste. Hitro nam je minul lepi dan, kateri nam bo ostal v prijetnem spominu. Veselje nam je kalilo le-to, ker smo se ob enem tudi poslavljali od g. prijatelja. Podal se bode namreč kmalu na svojo težavno službo.

A predragi tovariš, tužni Korotan naj nas ne loči, temveč složno delujmo v svojem bodočem službovanju za sv. vero in narodne pravice, da si z združenimi močmi priborimo venec zmage Fiat!

Vidovski.

Iz Savinjske doline, 9. maja. Po ovinkih prišel mi je „Slov. Narod“ od 4. maja še le danes v roke, v njem najdem dopis iz Gornjega grada od dne 8. maja. Dopisnik napada to, kar sem jaz v „Slovenca“ iz spodnje Savinjske doline dne 28. aprila pisal, in pravi: „Naš dopis v „Slovenskem Narodu“ z dne 22. aprila t. l. pač ni v nobenem oziru jednak dopisom „Vahte“ v Celju.“ Jaz nisem trdil, da je vaš dopis enak, jaz sem le rekel: čudno je res, da „Sl. Narod“ pobira takšne dopise, katere je že „Vahta“ popolno prežvečila, pa verwandte Seelen suchen — und finden sich“. Če ne razumete besede „verwandt“ pošljem vam nemško-slovenski slovar. Oziraje se na ta dopis v „Slov. Narodu“, danes celo trdim, da sta si dotična dopisa v „Vahti“ in „Narodu“ popolnoma jednaka, o tem se je vsakdo prepričal, kateri jih je prebral.

Nadalje pravi dopisnik v „Slov. Narodu“: „Še manje je pa izviral (namreč dopis v „Sl. Narodu“) od nemško-liberalne stranke.“ Na to pa naj pismo, katero sem iz Gornjega grada dobil, odgovori, v katerem se tudi bere sledeče: „Tukajšnja čitalnica je v svoji seji dne 6. maja to sklenila, da se „Sl. Narod“ izbace, ker preveč hujska proti duhovščini, in pa ker je preveč liberalen. Ob enem se je tudi oziralo na dva dopisa v „Narodu“ o volitvi. Čeravno nasprotna stranka trdi, da so vsi novi od-

Polna je bila méra njih trpljenja, ko se je vršila vstaja 1641. leta. A angleški parlament je sklenil rajši zadnjega Irca umoriti, nego nemu samemu katoličanu prizanesti. To povelje jelo se je izvrševati že pod kraljevo vlado — a nadaljevalo se je še grozovitejše v republiki. Cromwellu ni bilo več za spreobrnitev, ampak uničiti je, je bilo njegovo géslo. A da bi ga nobena reč ne ganila, da bi jim prizanesel, sklenil je, še bolj netiti vstajo in ukazal je cerkve in samostane v vojašnice predelati. Vojaki so jemali svete posode ter pili iz njih; oskrnjevali so grobe, kradli dragocenosti iz grobnih spomenikov itd.

Potoki krvi so drli po deželi. Mesta so rušili do tal in dandanes še zaznamujejo razvaline samostanov, cerkvá in gradov pot zdvijanih čet puritanskih vojakov. Onih pa, kojih ni mogel z mečem doseči, dosegel jih je s prognanstvom. Tako jim je odvzel tisoč mladih deklet ter odpeljal na Jamaiko, kjer je je kot sužnje prodal. Da bi se v hipu vseh katoliških posestnikov iznebil, razpisal je smrtno kazni, prognanstvo ali vpljenost vsacemu, ki bi imel nad 10 funtov šterlingov (100 — 120 gl.) vredno posestvo. Vrhu tega stisniti so se morali še bolj v Connaughtu in v grofiji Clare ter jim je bilo pod smrtno kaznijo prepovedano prestopiti mejo, katero zaznamuje Shannon. Slednjic so se tri četrtine dežele razdelile mej Cromwellove vojake in druge protestante in otok je bil spreobrnjen. (Dalje sledi.)

borniki Slovenci — razven Hren-a, — je tudi res, pa izvolila jih je „nemško-liberalna stranka, da bi sama lahko vladala.“

Od druge strani se mi je že celo pripovedovalo, da ta nemško-liberalna stranka v Gornjem Gradu že načrt dela, po katerem se bo čez dve leti šola nemškega šulferajna zidala.

Obžalujem le vrle Gornjegradčane, do zdaj ponos slovenskega Štajarja, da so se pri zadnjih občinskih volitvah pustili voditi od dveh samo začasno v Gornjem gradu bivajočih nemškoliberalnih tučev, katerima pa sta se še dva domačina, katera je „Vahta“ spreobrnila, pridružila. Korak pa, katerega je čitalnica v svoji seji dne 6. maja storila, je očiten dokaz, da Gornjegradčani še vedó spoštovati in ceniti tiste, katere „Vahta“ in „Slovenski Narod“ napadata.

Dnevne novice.

(Nestrpljivost.) Da „Slov. Narod“ večkrat lovi „slepe miši“, o tem je slovensko občinstvo že zdavna prepričano. Tako se je v zadnji številki hotel znositi nad nami, češ, da mu iz zlobe nismo poslali krtačnega odtiska poročila o zadnji seji trgovske in obrtniške zbornice. Neljubeznjivim kolegam pri „Narodu“ naznanjamo, da smo dotični rokopis prejeli dne 5. maja ob ¼ na 12. uro z izrecnim naročilom, naj odtis pošljemo v pisarno trgovske zbornice, a ne vredništvu „Sl. Naroda“. Iz tega pojasnila je nestrpljivim gospodom pri „Narodu“ menda jasno, da nismo mi krivi, če neso o pravem času dobili krtačnega odtiska.

(Deželni odbor krajski) je dovolil c. kr. kmetijski družbi naslednje prispevke: 500 gl. za nakup strojev, ki naj se oddado podružnicam; 300 gl. za pospeševanje prašičjereje in 200 gl. za podružnični drevosnici v Mokronogu in Grahovem.

(Umrli) je minoli petek o polnoči v Podbrezji na Gorenjskem občespoštovaní posestnik in veletržec g. Aleš Pavlin v 69. letu dóbe svoje. Pokojnik je bil oče č. g. Janezu Pavlinu, misijonarju v Ameriki. Pogreb je bil danes. Naj v miru počiva.

(Na Trsatu) se je 600 letnica prav lepo vršila. Kakor se nam poroča, bilo je véčeraj tam zbranih nad 15.000 romarjev iz Hrvatske, Istre in Primorja. Z vlaki, katere je priredil g. Jos. Paulin, pripeljalo se je na Reko do 3.000 oseb, med temi okolu 500 Štajercev, dasiravno vreme ni bilo ugodno. Red je bil povsod prav lep navzlic tolikemu številu ljudi. Opatijo je véčeraj obiskalo do 2000 tučev.

(Predrzen tat.) Iz Otoka na Gorenjskem se nam piše: V soboto dné 9. t. m. proti vécheru pride v gostilno Tineta Fl. potepuh, star okoli 40 let, velik, ki govori tudi nemški, ter naroči voz do Podnarta. Namesto gospodarja ga je peljal tukajšnji kovač. Da je imel tujec slabe namene, kaže že to, ker je opomnil, da ni potreba svetilnice pri vozu. Ko prideta na Posavec okoli 9. ure, gre kovač v krčmo po pol litra vina, mejtem pa nepridiprav požene in voz zgine v noči. Zvedeli smo, da se je lupež okoli 10. ure na Bistrici peljal skozi mitnico. Kobilica je visoka k večjemu 14 pesti, voz (koleselj) ima železni zavornici. Človek, ki se je delal kruljevega, se je tudi izrazil, da je nečak nekdanjega brezniškega župnika Pintarja.

(Mrtvo našli) so v Pijavigorici pri Škofljici v gozdu véčeraj neko žensko. Bila je bajé kramarica ter je še prejšnji večer pri županu v krčmi ponujala blago gostom v nakup. Ko je došla obveščena žendarmerija na lice mesta, konstatovala je, da je bila siloma umorjena; ženska ima namreč vrat prerezan.

(Učiteljske premembe.) Na jednorazredno ljudsko šolo na Dobravi pri Kropi pride gosp. Fr. Rojina, doslej učitelj v Kolovratu. Premeščeni so: Nadučitelj g. Mat. Judnič iz Črnuošnjic v Štrek-ljevec, učitelj g. Iv. Schober iz Črnuošnjic v Koprivnik in nadučitelj g. Rajmund Justin iz Štrekljeveca v Črnuošnjice.

(V Zagorji) ob Savi se je poleg telovadnega društva „Sokol“ osnovalo še bralno društvo, za katero se prebivalstvo jako zanima. Društvo šteje že 32 članov. Dne 29. aprila je bil osnovalni zbor. V odbor so bili izvoljeni gg. M. Medved, predsednik; P. Weinberger, podpredsednik; c. kr. poštar J. Modic, tajnik; trgovec Zimmerman, blagajnik; upravitelj brzozjavne postaje Firm in uradnik pri rudniku Jerin, preglednika.

(Utenil) je, kakor se nam poroča, v Lipah na ljubljanskem barji posestnika Peruzzija triletni sin

Stanko pred hišo v jarku, ki je bil vsled deževnega vremena napolnjen z vodo. Ljudje so sicer hitro izvlekli otroka iz vode, a oživiti ga več neso mogli.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlala nje moška in ženska podružnica v Trstu tiskano letno poročilo za preteklo leto 1890. Iz njega povzamemo ter izročamo javnosti naslednje misli. Poročujé o svojih dohodkih piše podružnica med drugim: Spomin dragih nam pokojnikov mnogo lepše in dostojneje slavimo s tem, da svote, katere bi sicer dali za vence, žrtvujemo za družbo sv. Cirila in Metoda. S tem smo dosegli dvoje: Razglasivši za družbo nabrano svoto v listih, skazana je pokojniku večja čast, nego da smo mu položili skromen venec na krsto, in drugič uporabi se nabrani denar v plemenito svrho, katero ima baš družba sv. Cirila in Metoda. Koliko se o takih prilikah nabere, kažejo nam trije slučaji pripetivši se žalibog viani v našem mestu. V treh slučajih smrti nabralo se je med prijatelji in znanci pokojnikov za našo podružnico dve sto goldinarjev! . . . Obračamo se zato na slavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, da to idejo priporoča ter si prizadeva spraviti jo v navado v Ljubljani in po vsem Slovenskem; istotako tudi naj dela na to, da se postavijo pušice za nabiranje dobrovoljnih doneskov v korist naše družbe v vsa narodna društva, kavarne in gostilne, kamor zahajajo narodnjaki. — Podružničnim nazorom pritrjujé javlja ta ukrep slovenskemu svétu v obilno posnemo

vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Kakošna je Amerika.) Prijatelj iz severne Amerike tako-le piše: Čez sto naših ljudi ima že danes tukaj te-le mastne službe: Po dnevu na trebuhu na solncu leže in travo grizejo, po noči pod smrekami v gozdih zvezde študirajo. Opoldne se mažejo s tešč slino po želodecu, južinjajo mravlje, véčerjajo pa komarje. Davkov ni nič. Menažo „fašejo“ vsak za-se. Vsako noč jim hodi trebuh pod hrbet vasovat. Vsak vse svoje seboj nosi. Hodijo kar po maternih podplatih. Obleko imajo — na sapo. Pa naj reče kedo, da ni „fletno“ v Ameriki. Kakor vidite, dobre volje so tam bolj, kakor pri nas.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico) imela bode v Šmihelu v gostilni „pri Šercarju“ na binkoštni ponedeljek dné 18. maja 1891 ob 3. uri popoldne svoj letošnji občni zbor s sledečim vspešdom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Petje. 3. Slavnostni govor. 4. Petje. 5. Poučni govor o živinoreji in poljedelstvu. 6. Volitev novega odbora in dveh zastopnikov za glavno skupščino. 7. Vpisovanje novih udov. 8. Razni nasvétí. Prosta zabava. Vstop k zborovanju in k prosti zabavi imajo le udje in tisti, ki hočejo pristopiti. Na to prevažno zborovanje vabi najljudnejše odbor.

(Goriškim meščanom) povzročuje opravičen strah zaloga streliva v gradu, torej v sredi mesta. Vsled tega je nad 1500 meščanov podpisalo prošnjo na mestni zastop, naj bi se zaloga streliva prenesla iz mesta.

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) Pred seboj imamo najnovejšo okrožnica imenovanega urada. Isto objavlja izkaz o prometu v mesecu aprilu. V tem času se je vložilo v varčevalnem in čekovnem oddelku skupaj 675.769krat za 83.518.638 gl., od tega na Štajerskem 34.900krat za 3.300.150 gl., na Koroškem 9.905krat za 923.589 gl., na Kranjskem 7.433krat za 707.065 gl., v Primorju 11.856krat za 1.455.846 gl., a vrnili so 184.570krat skupaj 84.068.976 gl., od tega pride na Štajersko 5302krat za 1.565.528 gl., na Koroško 1204krat za 263.811 gl., na Kranjsko 1070krat za 212.305 gl., na Primorsko (Istra-Gorica-Gradiška-Trst) 3623krat za 1.487.556 gl. Od 12. januarja 1883 do konca minolega meseca se je uložilo 36.235.341krat v skupnem znesku za 4.118.608.279 gl. 83 kr., izvzelo pa 10.473.879krat za 406.141.336 gl. 71 kr., v blagajnici je torej preostalo 57.197.943 gl. 12 kr. Med povračili nahaja se 15.479.435 gl., za kar je urad vložnikom na željo kupil in odposlal vrednostnih papirjev. Med ljudstvom je 9581 knjig-rentovnic v vrednosti 11.312.170 gl., potem 811.880 gl. vložnic in 18.408 čekovnic. Neki vložnik v Loki pri Zidanemmostu je izgubil svojo knjižico, vredno 105 gl. 88 kr., novo knjižico-vložnico, ako izgubljene ne najde, dobi dne 19. maja. V preteklem mesecu je število vložnikov naraslo za 4637 oseb v varčevalnem, za 128 v čekovnem, za 139 v nakazniškem prometu. Okrožnica v neuradnem delu objavlja podatke o poštni hranilnici na Ogrskem, Talijanskem, Francoskem, Nizozemskem, Švedskem.

Raznoterosti.

— Prehod Merkurjev. Znano je še, da se je 1874. in 1882. leta mnogo pisalo o tedanjih prehodih planeta Venere. Včeraj je pa planet Merkur se videl pred solncem kot črna majhna pika. Ta prikazen pa ni vzbujala take pozornosti, ker se pogosteje ponavlja nego prehod Venere. To stoletje ima 13 prehodov Merkurjevih, dočim bode od zadnjega Venerinega prehoda minulo 121 1/2 leta, da pojde Venera zopet preko solnca. Merkur ide preko solnca, kadar je na navskrižju zemljine drage s svojo drago in zemlja v podaljšanju črte, ki drži od solnca skozi križišče omenjenih drag. Merkur pride okrog solnca v 88 dneh in bi vselej šel preko solnca, da njegova draga leži v ekliptiki, kar pa ni. Merkur in Venera sta jedina planeta, ki moreta iti preko solnca. Včeraj je solnce izšlo ob 4. uri 29 m. in tedaj je bo že videl Merkur na solčni plošči in je popolnoma odšel s solčne plošče ob 5. uri 54 minut zjutraj.

— Chicago je res nekaj novodobni Babilon. Nedavno je bila v tem mestu volitev župana in se je izdal volilni oklic v sledečih jezikih in narečjih: velikonemščini, angleščini, švabščini, malonemščini, kmetskonemščini, palatinščini, francoščini, italijanščini, španjščini, portugalsčini, ruščini, poljščini, litavščini, estlandščini, madjarščini, češčini, holandščini, židovskonomemščini, švedščini, norveščini, danščini, flamanščini, turščini, armenščini, arabščini, japanščini, kitajščini, latinščini, starogrščini, hebrejščini in v volapūku.

— Majski praznik v Bernu. Delavskega praznika v Bernu dne 1. maja udeležile so se tudi ruske slušateljice tamošnjega vseučilišča. Vsa slavnost je mirno minola, spreveda se je udeležilo nad 1300 delavcev in ruske dijakinje.

— Zenske uradnice v vojnem ministertvu. Najmanj bi bil kdo pričakoval, da se bodo ženske kedaj nastavile kje v vojnem ministertvu, in vendar že v angleškem vojnem ministertvu osem žensk preskrbuje razna prepisovanja. Govori se, da so ž njimi jako zadovoljni.

— Liberalna sodba o Blochu. O znamenem rabincu Blochu piše dunajski dopisnik liberalne „Kölnische Zeitung“, da Bloch v svoji „Oesterreichische Wochenschrift“ večkrat kaže, da v svoji prevzetnosti zaničuje kristjane, s čimer jako pospešuje protisemitizem. Sploh ta mož ni za zastopnika zmernega in civilizovanega židovstva.

— Bloch-Schneider. Kakor je znano, je Bloch v zbornici poslancev Schneiderju zaklical, da on spada v ječo, ne pa v zbornico. Mi o tem ne bomo presojevali, v koliko je bil ta izrek opravičen, ali emeniti hočemo nekatere dogodke pri volitvi v Kolomeji leta 1885. Za Blocha je tedaj glasovalo 6 oseb, ki so bile zadnjih pet let obsojene zaradi goljufije, 4 osebe v istem času obsojene zaradi tatvine, in 4 osebe poslednja tri leta kaznovane zaradi prestopka § 461. kazenskega zakona, ki vse torej neso imele volilne pravice. Skoro vse te osebe so židje. Poročilo imunitetnega odseka je priporočilo, da se volitev potrdi, ker je v tem okraju korupcija se že tako udomačila, da ni pričakovati, da bi se nova volitev mogla vršiti brez podobnih nezakonitosti. Res lepi ljudje so volilci rabinca Blocha.

— Prava definicija komunizma. Delavski nemiri dne 1. maja so imeli mnogo žalostnih nasledkov, ker veliko oseb je bilo mrtvih in ranjenih, mnoge družine so brez kruha. Tudi komunizem imel je svojo korist, vsaj za jedno definicijo. Pri nekem shodu vpraša delavec svojega tovariša: „Ali veš, kaj je komunizem?“ Tovariš hitro sleče svojo staro suknjo, raztrga jo na štiri kose, potem na osem itd. ter da vsakemu jeden kos, rekôč: „Dokler je bila suknja cela, imel sem od nje koristi, sedaj pa, ko sem jo razdelil med vas, ne koristi mi nič.“

— Francoske Lebloue puške so se resno rabile prvič v Fourmiesu pri delavskih izgredivih. Dima pri streljanju ni bilo nobenega, pokanje se je tudi malo čulo in so zadnji le naprej tiščali, ker prvih strelav neso slišali. Še-le ječanje ranjencev jib je poučilo, da je tu nevarnost.

Telegrami.

Dunaj, 10. maja. Cesar danes opoldne sprejel predsedništvo državnega zbora, ki mu je sporočilo dné 8. t. m. sklenjeno izjavo. Cesar je jako prijazno sprejel deputacijo in izrazil zadovoljstvo na nagovor Smolkov.

Dunaj, 11. maja. Cesar je včeraj predsedništvu državnega zbora večkrat ponovil svoje veselje o primerni izjavi zbornice, izrazil upanje in željo, da bode zbornica tako pridobljeni čas porabila v rešitev mnogih, važnih vprašanj, ter se zahvalil Smolki za predlog in Chlumeckemu za rodoljubne besede. V državnem zboru je Smolka danes sporočil o vsprejemu pri cesarji, o premilostnem odgovoru; zbornica je stojé poslušala to sporočilo. Trgovski minister je zopet predložil v zadnjem zasedanji nerešeni dostavek o

oskrbovanji Albrechtove železnice na državni račun, oziroma o odkupu te železnice.

Atene, 10. maja. Položaj na Krfu je obupen. Že tri dni je nemogoče mrtve pokopati.

Tuji.

8. maja.

Pri **Maliču**: Fröhlich, trgovec; Czassny, potovalec; Zimmerman, gospa Sienkiewicz, z Dunaja. — Wimmer, deželnega nadsodišča svetnik, s soprogo, iz Dun. Novega Mesta. — Perret iz Švice. — Cagnar, knjigovodja, iz Trsta. — Pogačnik, trgovec, iz Cerknice. — Krajac, trgovec, iz Senja. — Ranžinger s sinom iz Kočevja. — Gospa Brož s hčerjo iz Idrije. — Jelušič, zasebnica, iz Hrvatske. — dr. pl. Duca s Ptuja. — Grofinja Welsersheimb, zasebnica, z Bleda. — dr. pl. Breitenberg iz Trsta.

Pri **Sonu**: Schmid, Kaiser, trgovca, z Dunaja. — Paximade s soprogo, in Albori iz Trsta. — Lengel iz Vel. Kaniže. — Abermann, inženir, iz Celovca. — Moline, tovarnar, iz Trbiča. — Oberhamer, tovarnar, iz Inomosta. — Freiding, c. kr. logar, iz Trbiča. — Ortner, trgovec, iz Aachena. — Sandri, posestnik, iz Kamnika. — Haltman iz Inomosta. — Grünwald, potovalec, z Ogrskega. — Humel, oskrbnik, iz Januševca. — Vončina iz Idrije.

Pri **avstrijskem caru**: Reiss z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Černe in Kusterle z Doljenškega.

Umrli so:

6. maja. Angela Rabič, ključarjeva hči, 2 meseca, Tržaška cesta 28, božjast.

7. maja. Vaso Gregorič, doktorjev sin, 5 dni, Dunajska cesta 3, ieterus malignus. — Eliza Bregar, uradnikova vdova, 81 let, Židovske ulice 3, marasmus. — Jožefa Čeh, delavčeva hči, 4 mesece, Cesta na Loko, 11, rachitis.

V bolnišnici:

6. maja. Franc Premrov, delavec, 46 let, vnetica možganske mreže. — Ivana Warminger, trgovčeva vdova, 54 let, vodenica.

7. maja. Terezija Trbiž, sirota, 12 let, jetika. — Marija Mežnar, delavčeva vdova, 42 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v točki
7. u. zjut.	729.1	13.8	sl. zap.	oblačno	13.3
9. u. pop.	726.5	19.6	sl. svzh.	"	dež
9. u. zveč.	726.0	12.8	"	"	"
7. u. zjut.	733.2	13.4	sl. zapad	oblačno	4.20
9. u. pop.	730.3	14.4	"	"	dež
9. u. zveč.	730.6	12.2	"	"	"

oređnja temperatura obeh dni 13.2°, in 0.2°, oziroma za 4.8° in 4.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	91 gl.	95 kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	91	85
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	85
Papirna renta, davka prosta	102	"
Akcije avstr.-ogerske banke	499	"
Kreditne akcije	300	50
London	118	30
Srebro	"	"
Francoski napoleon.	9	34
Cesarski cekini	5	54
Nemške marke	57	72 1/2

V prodajalnico z mešanim blagom se takoj sprejme

učenee,

ki je dovršil vsaj prvo šolo, je zdrav, trden in poštenih starišev.

Več pové (3-3)

Ivan Vidmar,
trgovec v Črnem Vrhu pri Idriji.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300-85)

Od bolesti potrpi javljamo s tem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bogu Vsemogočnemu dopalo našega presrečno ljubljenega očeta, oziroma tasta in deda, gospoda

Alekseja Pavlina,
posestnika in veletržca,

danes, dné 9. maja, ob polnoči po dolgi in hudi bolezni, vsprejemšega svete zakramente za umirajoče, v 69. letu dōbe svoje poklicati na boljši svet.

Pogreb druzega pokojnika bode v ponedeljek, dné 11. t. m., ob 9. uri na tukajšnjem pokopališču.

Svete zadušne maše brale se bodo v župni cerkvi sv. Jakoba.

Podbrezje, dné 9. maja 1891.

Ivan Pavlin, misijonar v Ameriki; Franc Pavlin, c. kr. inženir; Alojzij Pavlin, posestnik in veletržec, sinovi. — Josip Tomše, c. in kr. stotnik, zet. — Ana Pavlin, Josepina Tomše roj. Pavlin, hčeri. — Marija Pavlin roj. Sturm, sinaha. — Ciril in Franc Pavlin, vnuka. (1)

Teodor Fröhlich spolnue s tem žalostno dolžno, da naznanja v svojem in imenu svojih starišev, bratov in sester vsem sorodnikom in sočuvstvujočim prijateljem, da je njegov brat

Eduvard Fröhlich

dné 10. maja 1891 ob 7. uri zjutraj tukaj, kjer se je mudil, da se okrepča, v petindvajsetem letu, v Gospodu zaspal.

Pogreb druzega pokojnika bode dné 12. maja ob 10. uri dopolne iz hše žalosti, pivovarne na Vrhniki, na pokopališče.

Naj v miru počiva! (1)

Na Vrhniki, dné 10. maja 1891.

Osem odlikovalnih kolaju!

Priznano najboljšo

ročne harmonike

dobé se pri

Ivanu N. Trimmel-u

na DUNAJI, VII., Kaiserstrasse 74, postajališče tramwaya, črta proti dvorcu.

(24-9) Največja zaloga

muzikalnega orodja,

zanesljiv izdelek, nizke cene.

Geniki zastoj.

Razprodaja.

Radi prezidavanja in prenovljenja prodajalnice

popolna razprodaja

manufakturnega, modnega in najraznovrstnejšega kramarskega blaga

po dokaj znižanih cenah.

Fr. Petrič,

v Ljubljani, Špitalske ulice 6.